

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

17 decembrie 20144

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Călărași din 20 septembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014, declarat de inculpatul

***Malai Vitalii Piotr**, născut la
18 aprilie 1975 în Ucraina, regiunea Nikolaev, r-nul
Pervomaisk, s. Migheia, locuitor al s. Brăviceni, r-nul Orhei,
cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:*

*1) prin sentința Judecătoriei Botanica, mun.
Chișinău din 23 mai 2011, în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d)
Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executare;*

în instanța de fond:

în instanța de apel:

în instanța de recurs:

Termenul de examinare a cauzei

24 aprilie – 20 septembrie 2013,

18 aprilie – 23 iunie 2014,

30 septembrie – 17 decembrie 2014;

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Călărași din 20 septembrie 2013, Malai Vitalii a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începînd cu 09 aprilie 2013.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 18 martie 2013, orele 01.00, inculpatul Malai V., urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, rămînînd de cu seară în incinta Bisericii „Adormirea Maicii Domnului”, de pe teritoriul Mănăstirii Hîrbovăț din s. Hîrbovăț, r-nul Călărași, tainic a sustras din casieria bisericii 600 lei, iar din interiorul „Icoanei Făcătoare de Minuni a Maicii Domnului din Hîrbovăț”, diferite bijuterii și articole din aur, care au fost jertfite mănăstirii de către enoriași, dar a căror număr, greutate și valoare nu a fost stabilit de organul de urmărire penală, cauzînd Mănăstirii Hîrbovăț un prejudiciu material în valoare de 600 lei.

Instanța de fond a reținut că vinovăția inculpatului este dovedită integral prin cumulul de probe administrate și a încadrat acțiunile lui în baza art. 186 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane prin pătrundere în încăpere.

3. La 27 martie 2014, inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, în procedura împăcării cu partea vătămată.

Apelantul a indicat că a recunoscut vina parțial, dar nu este de acord cu învinuirea adusă, privind numărul, valoarea și proveniența obiectelor sustrase.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014, apelul a fost respins, ca depus peste termen.

Instanța de apel a statuat că, potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

Conform procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța de fond a pronunțat sentința pe 20 septembrie 2013. Potrivit recipisei, inculpatul a primit copia sentinței la 25.09.2013. Însă apelul a fost depus la 27 martie 2014, adică peste termenul de 15 zile, prevăzut de lege, de la pronunțarea sentinței integrale (*v.l. f.d. 228, 239, 240*).

Inculpatul și apărătorul său nu au prezentat instanței de apel careva probe, care ar convinge că întârzierea cu care a fost declarat apelul a fost determinată de motive întemeiate.

Prin urmare, la declararea apelului nu s-a ținut cont de prevederile art. 402 - 404 Cod de procedură penală și n-au fost invocate careva motive întemeiate, dovedite prin probe, care ar fi determinat ratarea termenului de depunere a apelului.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a invocat că ordonanța de începere a urmăririi penale a fost emisă cu încălcări procesuale și este lovită de nulitate. Fapta lui nu a fost corect calificată de către organul de urmărire penală și de instanța de judecată.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se reține că, potrivit art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale. În corespundere cu art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. În conformitate cu art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală a calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

Din materialele cauzei rezultă că sentința integrală a fost pronunțată la 20 septembrie 2013 și inculpatul a primit copia de pe sentința motivată la 25 septembrie 2013, contrasemnînd și o recipisă în acest sens (v. 1, f.d. 228).

Astfel, termenul de declarare a apelului urma să expire la sfîrșitul zilei de 07 octombrie 2013.

Totodată, apelul inculpatului a fost depus la 27 martie 2013, adică peste termenul prevăzut de lege și instanța de apel întemeiat l-a respins ca fiind declarat peste termen (v. 1, f.d. 239, 240, pct. 3, 4 din decizie).

Se observă că instanța de apel în mod argumentat și just a constatat că întîrzierea menționată nu a fost determinată de motive întemeiate (pct. 4 din decizie).

Pe lîngă aceasta, potrivit art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu poate fi atacată cu recurs sentința în privința căreia inculpatul nu a folosit calea apelului.

Rezultă că recursul ordinar nu are niciun suport legal în aspectul vizat, deoarece apelul tardiv echivalează cu nefolosirea acestei căi de atac (pct. 3 și 4 din decizie).

Este de menționat că soluția de respingere a apelului ca depus peste termen nu implică o verificare a hotărîrii atacate, întrucît instanța de apel nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decît în cadrul unui apel exercitat în mod legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, în raport cu motivele invocate, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Malai Vitalii Piotr împotriva sentinței Judecătorei Călărași din 20 septembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 iunie 2014, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 14 ianuarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan